

editorial

Buscar el consens entre les confraries de pescadors

Les confraries de pescadors debaten aquests dies la proposta del director general de Pesca, Martí Sans, de treballar quatre dies a la setmana com a mesura per rebaixar els costos del sector. Segons el govern català, aquesta mesura no suposaria cap pèrdua per als pescadors, ja que el preu del peix que sortís a subhasta, en haver-hi un dia menys, acabaria augmentant. A més, el govern estaria disposat, si calgués, a subvencionar parcial-

ment el sector per tirar endavant aquesta iniciativa. Sans té raó quan afirma que és ara, en moments de crisi, quan cal estudiar i prendre mesures per trobar noves estructures que garanteixin el futur del sector. Certament, aquesta i d'altres iniciatives s'han de posar damunt la taula i no es pot esperar gaire temps més. Però la proposta del govern català, com ho demostra la reacció de les diferents confraries, té clars i ombres. Sobre el paper, sembla clar que sortir a pescar un dia

menys reduiria els costos dels pescadors, i que, a més, aquesta mena de treva setmanal forçosament afavoriria la reproducció dels peixos. Però els pescadors posen d'exemple el munt de dies que aquest mateix hivern han deixat de sortir a pescar a causa de la mala mar sense que això hagi repercutit en cap cas en el preu del peix. Es tracta de 52 dies cada any que els pescadors podrien invertir en d'altres feines relacionades amb la pesca, però sense sortir al mar. I els pescadors que ho ve-

uen bé s'afanyen a dir –com ha fet el mateix govern– que la iniciativa ha d'anar acompanyada de les subvencions corresponents. Posats a posar elements sobre la taula, aquest n'és un altre: la mesura ha d'anar forçosament acompanyada de les ajudes del govern? En sectors estratègics com aquest, sembla indiscutible que sí.

En tot cas, un cop fet l'anunci, el govern ara ha de trobar el consens, sense el qual no hauria de tirar endavant cap mesura.

el lector escriu

Les cartes trameses a aquesta secció han de ser breus. Tindran prioritats les que no excedeixin les 20 ratlles mecanografiades i les que siguin d'actualitat. És imprescindible que a l'original i als correus electrònics s'hi facin constar el domicili, el telèfon i el número del DNI o passaport de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònims ni amb inicials. El Punt es reserva el dret de seleccionar-les i resumir-les quan ho consideri oportú. Els textos s'han d'adreçar a cartes@elpunt.cat

Vodafone se'm toreja...!

● Fa 6 mesos que Vodafone em té sense internet!

Vaig comprar un mòdem USB per poder tenir internet al meu portàtil –l'únic ordinador que tinc a casa–. La línia va funcionar un parell de mesos però, de sobte, va deixar de fer-ho. Em vaig posar en contacte amb Vodafone i se m'han tret de sobre durant mig any. És evident, reconegut per ells, que el problema és intern, de la seva xarxa, però la seva resposta sempre ha estat: «Mentre no sapiguem exactament què ha fallat, no et podem donar una línia de substitució.»

Hi he trucat un parell de cops per setmana durant els últims mesos i m'ignoren. He parlat amb centenars d'operadors, amb el departament de qualitat, amb la central a Anglaterra... res de res. En una de les trucades, vaig dir a l'operadora que, en altres països, això ho solucionen ràpid i em va contestar: «*Esto es España.*» (sense comentaris).

La meua queixa va sortir a Catalunya Ràdio i Vodafone em va trucar immediatament. La compensació que m'ofereixen després de tenir-me 6 mesos sense internet –sóc periodista i la utilitzo a diari– és simplement un abonament de 60 euros –que em pot durar 15

No ens deixem utilitzar

● La polèmica sobre les diverses opinions que ha generat el conflicte de Gaza que alguns polítics, mitjans de comunicació i organitzacions han centrat a Catalunya només ha servit per atacar el país i el seu govern.

Estic farta dels estira-i-arrotonsa de la polèmica, crec que hauríem de dir les coses pel seu nom anant més enllà de les crítiques que d'un bàndol (proisraelians) i d'un altre (propalestins) s'han vessat sobre diverses personalitats.

Més enllà de l'evidència que tothom pot tenir la seva llegítima opinió i que per sobre de tot s'han de defensar el compliment dels drets humans i la recerca de la pau, crec sincerament que hem caigut en una trampa. Ho penso més fermament encara després de veure les diverses informacions sobre la carta en què l'ambaixador israelià a Espanya, Rapahel Schutz, renyava el president català, José Montilla, pel «silenci dels responsables de Catalunya davant l'espiral d'atacs i desqualificacions». I mentre acusa el govern de fomentar l'antisionisme –enfadat sobretot per l'assistència del conseller Joan Saura a la manifestació propalestina–, qualifica «d'equilibrada» la posició de l'executiu espanyol davant de l'operació de Gaza. Paral·lelament, grups propalestins acusen els consellers Josep-Lluís Carod-Rovira i Josep Huguet de signar convenis amb Israel. Fins i

tot aquest últim va haver de fer una declaració per concretar que no ha signat cap acord, pre-acord o conveni, ni manté cap negociació oberta amb el govern israelià. Són polítics catalans els que reben per una qüestió que no els afecta directament ni hi tenen cap competència. I per què? Doncs Catalunya rep perquè hi ha qui considera que no és res, i Espanya no rep perquè és un estat, al qual, a més, se li tolera la hipocresia. El govern espanyol brama contra l'ofensiva israeliana a Gaza mentre ven armes a Israel. Igual que ha fet amb Montilla, per què no ho reclama Schultz a Zapatero amb la mateixa intensitat o més que s'ha fet fotos amb el mocador palestí i s'ha pronunciat clarament contra l'atac a Gaza? Per què no fa arribar abans als mitjans de comunicació que al mateix president la carta de queixa? Per què hi ha partits polítics i mitjans de comunicació que no fan res més que engreixar la polèmica centrant-la exclusivament a Catalunya? Siguem intel·ligents i no ens sacrifiquem més per cap de les dues parts en conflicte.

Repeteixo, hem de treballar per la fi de la violència, sigui al territori que sigui, però no ens deixem utilitzar per radicals que d'un bàndol i l'altre fan servir Catalunya com a camp de batalla. / MARTA ROVIRA, secretària de política internacional d'Esquerra. Barcelona.

dies–. No és just! Aconseguirien que ens sentim indefensos, impotents i desesperats. / RA-FEL BAGOT. Blanes (Selva).

Eluana

● Mala informació, crec que s'ha fet en el tema Eluana. L'han fet els mitjans involuntàriament, perquè tant els que defensen l'una o l'altra posició il·lustren la notícia amb les mateixes fotografies de fa 17 anys, quan l'Eluana en tenia

20 i feia molt de goig. No demano que publiquin la seva foto actual, però si la tinguéssim no creieu que entendríem la desconexió i a més sabent l'absoluta irreversibilitat del seu estat neurològic? / TOMÀS MANENT. Mataró (Maresme).

Un ministre satisfet

● El ministre de Sanitat, Bernat Soria, segons informacions periodístiques, està satisfet per l'èxit obtingut amb el sector

dels profilàctics ja que els condons es podran adquirir a 0,20 euros la peça. Si ell està content imagino que els fabricants s'estan fregant les mans.

El senyor ministre té previst distribuir als instituts tots els preservatius que facin falta a través de les màquines expenedores o repartint-los gratuïtament. Jo sempre havia pensat que només s'hi anava a estudiar... De tota manera, posats a fer, a l'hora de fer-los servir cada centre hauria de tenir un

local adequat a disposició dels usuaris, per poder fer la feina amb tranquil·litat i no haver d'anar amb presses en qualsevol racó o marge. Les despeses que això comportaria haurien de ser, també, a càrrec del contribuent; faltaria més.

I que continuï la festa! / ANTONI MASCORT. Llagostera (Gironès).

Europa, coixa

● El president del Parlament Europeu, l'alemany Hans-Gert Pöttering, ha visitat Barcelona fa poc. Durant la seva estada a la capital catalana, el senyor Pöttering ha deixat clar que la llengua catalana continuarà, de moment, sent no oficial en l'àmbit del Parlament. Segons ell, l'ús de totes les llengües estatals i «regionals» seria un impediment per garantir el correcte funcionament d'aquesta institució.

Com a més alt representant d'aquesta institució supranacional, el senyor Pöttering no hauria d'oblidar dos aspectes clau: d'una banda, Europa és un territori plural: compartim nombroses llengües, cultures, nacions i fins i tot història, els gairebé 500 milions d'habitants de la Unió. Fins avui, bàsicament només s'accepten els idiomes estatals a les institucions europees. El català el parlen uns 10 milions de persones, és a dir, que té més parlants que el finès, l'eslovac i el danès, entre d'altres. Malgrat això, és considerat una llengua minoritària (!). D'altra banda, pel càrrec que ocupa, el senyor Pöttering hauria d'agafar el toro per les banyes i treballar dur

EL PUNT

COMARQUES GIRONINES
Santa Eugènia, 42. 17005 Girona.
Tel. 972 18 64 00. Fax 972 18 64 20.

Director Adjunt: XEVI XIRGO i TEIXIDOR. Redactor en Cap: CARLES RIBERA. Caps de Redacció: TEJA BASTONS i DAVID BRUGUÉ (Països Catalans i Economia); XEVI CASTILLÓN (Cultura i Espectacles); TURA SOLER (Punt Diversos). Redacció: SALVADOR GARCIA-ARBÓS (Política); NÚRIA ASTORCH i CARMINA SOLANO (Societat); FIDEL BALÉS i MARC BATALLER (Punt Diversos); MÓNICA CABRUJA i ANNA PUIG (Economia); DANI CHICANO, LAURA PORTAL i EVA VÁZQUEZ (Cultura i Espectacles); JOSEP PUIGBERT i MAR VICENTE (Alt Empordà); ALBERT VILLAR i ÒSCAR PINILLA (Baix Empordà); DANI VILÀ i MONTSE BARRERA (Gironès); JORDI COLOMER (Selva); JORDI CASAS i RAMON ESTÉBAN (Pla de l'Estany, Garrotxa, Ripollès i Cerdanya); ORIOL MAS (Medi Ambient i Política Territorial); MONTSE MARTÍNEZ, JORDI CAMPS, LAURA CODERCH, CARMÉ OVIEDO, MARIA PÉREZ, XAVIER ROCA i IRENE RIGALL (Apunts); PERE GORGOLL (Necrològiques); MANEL LLADÓ, MIQUEL RUIZ, EUDALD PICAS, LLUÍS SERRAT i JOAN SABATER (Fotografia).

Caps de Venda: EMMA PARRA i M. ÀNGELS TAULATS. Comercials: GERARD MARTÍNEZ, JOAN QUESADA, ROSA M. NAVARRO, CARMÉ OLIVEIRA, CARINA MAS, FERRAN SUREDA, JOSEP SÁNCHEZ, ROSA DURAN, CONXITA GISPERT, GLÒRIA RUIZ, MARTA NAVARRO, LAIA CERVELLÓ, NÚRIA PUIG, AURORA ROVIRA i MONTSE CORNELLA.

Consell Editorial: MONTSERRAT AGELL, MONTSE AGUER, MARTA ALSINA, NARCÍS-JORDI ARAGÓ, PEP BADIÀ, CARLES BARBA, BALDIRI BRAMON, JOAN BOSCH, JORDI BOSCH, HELENA CALVELLO, CONXITA CASASSAS, YOLANDA CERVIÀ, JOAN CARLES CODOLÀ, JOSEP COLLELLEDMONT, MARIA COMAS, LAURA CORSUNSKY, XAVIER CORTADELLAS, MARIA MERCÈ CUARTIELLA, JOSEP DELEMUS, GEMMA DOMÈNECH, NÚRIA ESPONELLÀ, JOSEP FAJOL, DAVID FERNÁNDEZ, JOAN FERRERÓS, ROSA FONT, LLUÍS FREIXAS, M. TERESA GALÍ, XAVIER MARTÍ, SANTI MASSAGUER, ENRIC MATARRODONA, JOSEP MATAS, MANEL MESQUITA, JOAN NOGUÉ, JAUME PÉREZ, JAUME PINYOL, EVARIST PUIG, MAGDA PUJOLAS, JOAN RIBAS, AITOR ROGER, JOAN PAU ROMANI, JORDI SANABRAS, RICARD SAYERAS, GUILLEM TERRIBAS, JOSEP VALLS, FRANCESC VAQUÉ i ESTEVE VILANOVA.